

HIREK

0000

Ez a kis cikk

alighanem elkésett egy nappal, mert a nyájas olvasó az esőfelhős ég és a csöpögő-eresz spleenes hangulatában nyomát sem találja már a tél korzó fenségesen szép látványából folyó hangulatnak, de szolgáljon mentésül nekünk, hogy amiről beszámolunk, az elmúlt éjszaka történt, amikor még zuzmaragyémánt volt a fák ruhája és a hold fehér pehelyfelhők közül sáppadozott.

Karcsu és többek szerint szép fiatalember megy a korzón. Éjjel van és a Széchenyi-tér mintha gyémántsíziget lenne, valahol Mezőrszág mélyén; minden opálos-fehér csillogású; a fák, a szobrok, a föld; szelid és szinte mosolyos. Mintha márványarcu, csudaszép menyasszony mosolyogna — holtan. Az ég is fehér és a hold úgy szikrázik messzi mögötte, mint az ezüst.

Az ifju, aki gyakran agg szemekkel néz, fáradtan rója az utat, csak a szíve remeg. Finom, de hideg hangulatok béklyója nyugti. És körülötte minden némán hallgató. Közében senki. Alszik, alszik a föld, a fák, a tér, az egész város. — Egy alvó város — gondolja szentimentálisan. Hirtelen megcsuszik, csúszott jégtérre ért. Nézi, nézi. A lelkében fölenged a fagy. Eszébe jut a gyermekkor, amikor boldog izgalommal csúszott végig az apró emberlábakkal tükörsimára csiszolt jégen. És egy gyermekarcu kisleány, aki délután még vidám kacagással haladt az oldalán és siklott át egy-egy apró jégtáblán. Aki csintalan pajkosságaival úgy meg-megreszkettette a szívet néha. És áll gondolkodva a síma kis jégsáv előtt. Azután nekiigazgatja a lábait ügyetlen, öreges gesztusokkal. Végigsiklik a jégen. A szívet hirtelen lágy melegség önti el. Boldog. Kacagni szeretne. — Bárcsak ő is itt lenne! — sóhajtja a gyöngédség szelid mosolyával.

De egyszerre elkomolyodik. Nézi, nézi az utat hideg ruhájában. Mintha egyetlen drágakő lenne; gyémántsíziget és opál. Olyan szép, olyan finom, olyan hideg, — szép... hideg... A teste borzongva reszket; fázik. És a lelke is reszket; hidegtől, fagyos hidegtől reszket a lelke is.

— Ica! — sutogja. A szívében vad, kegyetlen ütést érez. És elhal a hangja reszketőn és a teste is összeroppan. — Ica — most úgy érzi, nem tud tovább menni. Leül a korzó fehér korlátjára magabasüppedőn. És sötét kétségbeeséssel néz körül, mint akinek minden eltűnt az életéből. — Ica! — susogja fáradtan, összetörve. És sir.

(s. i.)

— Időjárás. Változékony idő várható, sok helyütt csapadékkal és fagypont körüli hőmérséklettel.

SÜRGÖNYPROGNÓZIS: Változékony, sok helyütt csapadék, fagypont körüli hőmérséklet. — Déli hőmérséklet 3-2 fok C.

— **A miniszterelnök bécsi tárgyalásai.** Bécsből jelentik: Gróf Tisza István miniszterelnök ma folytatta tanácskozásait. Délelőtt a miniszterelnök a külügyminiszteriumba ment hogy ott tanácskozzék gróf Czernin Ottokár később külügyminiszterrel. A miniszterelnök

Bécsben *újra felvette a kiegyezési tárgyalások elejtett fonálát.* Vele együtt napok óta Bécsben tartózkodik dr. Lers Vilmos kereskedelemügyi államtitkár is s az osztrák közgazdasági miniszterek szakelődőival az egyes pontokban létrejött elvi megegyezés alapján *a részletekről tárgyal.* A külsőségek arra vallanak, hogy a hír, mintha a magyar kormány magáévá tette volna a kiegyezési provizórium gondolatát, legalább is korai még.

— **Bölsche Budapesten.** *Budapestről* jelentik: Bölsche Vilmos, a nagyhirű tudós tegnap este *Budapestre érkezett.* Szerda este a Zeneakadémia nagytermében tartott előadást „Harc hősiesség és fegyver a természetben” címmel. Az előadást vetített képek illusztrálták. Az *Esti Ujság* munkatársa fölkereste a kitűnő tudóst. Bölsche ötvenhatéves, alacsony férfi, haja és bajusza deres, arca élénken rózsaszín, szeme optimistán sugárzó, kék. Az *Ujságíró*nak a következőket mondotta:

— Először vagyok Budapesten. Gyönyörű, kedves város. Este láttam a Dunát, a regényes nagy vizet, a holdfényben. Rettenetes utam volt... háborus... huszonnégy óráig utaztam...

Majd előadása tárgyáról beszélt.

— A növényekről s az állatokról szólok előadásomban. Összehasonlítom az emberek harcmodorát a növények és állatok harcmodorával. Mert azok is harcolnak. Sok hasonlatosságot lehet észrevenni a lét harcában az állatok is fegyverrel élnek, technikai eszközökkel, gyakran *mérgekkel is.* Világító eszközök is vannak. Az állattársadalom is védekezik. Náluk is van katonai kaszt, melyet katonákká, harcosokká képeznek ki, s élelmezési problémájuk is van. Előadásom második részében az állatok hősiességéről mondok egyet-mást. Van hős állat is. Az ember hősiessége csak *öntudatosabb.*

— **Német városoktól három szélhámos egy milliót csalt ki.** *Berlinből* jelentik: Karácsony előtt Neuholm városában megjelent egy Salgó Miksa nevű magyar katona, aki közölte a város tanácsával, hogy egy vagon kolbászt 200.000 korona értékben átadnának a városnak ő, Hammer osztrák-magyar főhadnagy és egy Rözenner nevű kereskedő. A város tanácsa megkötötte az üzletet azzal a feltétellel, hogy a fuvarlevél másolatát és a vagon kulcsát megelőzőleg átadják. Ez meg is történt, mire a tanács a 200.000 koronát kiutalta Salgónak, de a kolbász a mai napig sem érkezett meg. Kitűnt csakhamar, hogy három szélhámos csapta be Neuholm nemes tanácsát, akik ezenkívül még három más városban is hasonló csalást követtek el és körülbelül egy millió koronával károsították meg a német városokat. A csalókat keresik.

— **Az Országos Szénbizottság tagjai.** A hivatalos lap szerdai száma közli, hogy a kereskedelemügyi miniszter a pénzügyminiszterrel egyetértőleg az „Országos Szénbizottság” elnökévé Márffy Albin belső titkos tanácsost, igazgatójává Ran Gottlób igazgatót, tagjává az érekképviselőket és szakegyesületek kijelölése alapján ifj. Charin Ferenc ügyvédet, Jánosi-Engel Gyula udvari tanácsos igazgatót, Fuchs Richard igazgatót, Gratz Gusztáv és Krolp Hugó országgyűlési képviselőket, Krejcsi Rezső főtitkárt, Sándor Pál vezérigazgatót, Weiss Ármin kereskedelmi tanácsost nevezte ki. Az Országos Szénbizottságba továbbá a kereskedelemügyi miniszter Váczonyi J. Jenő Máv. igazgató-helyettes,

udvari tanácsost és Kallós Bertalan ipari főfelügyelőt, a magyar királyi pénzügyminiszter Panspertl Károly bányakapitányt és Seidl Aurél felügyelőt, a földmívelésügyi miniszter Ladik Gusztáv miniszteri tanácsost, a honvédelmi miniszter Szombathely Kálmán alhadbízost, az Országos közlekedési hivatal Bud János miniszteri osztálytanácsost, a horvát bán Trifkovic Milán osztálytanácsost, a hadügyminiszter Lócs József főhadnagyot és végül a központi szállítástervezőség Kándó Kálmán hadnagyot jelölte ki. Az Országos szénbizottsághoz intézendő headványokat továbbíntézkedésig az aabb címre kell küldeni az „Országos Szénbizottságnak” Budapest, V., Zrínyi-utca 1. szám a Magyar Bányai és Kohó-egyesület helyiségeiben.

— **Január 15-étől kezdve tilos a tejszín.** A hivatalos lap szerdai száma közli a kormány rendeletét a tehéntej és a tejtermékek forgalmának szabályozása tárgyában. A rendelet szerint január 15-től kezdve tejszint (kávétejszint, habtejszint, édes tejfelt, tejsűrű, tejszínhabot), valamint általában mestersegesen felfokozott zsírtartalmu tejet természetben a közvetlen fogyasztás céljaira eladni kiszolgáltatni, vagy erre a célra egyébként forgalomba hozni tilos. Budapesten már eddig is el volt tiltva a habtejszín, most eltiltották az ország egész területén. A *sajt* gyártásával ipar- vagy keresetszerűleg foglalkozó cégek üzemét z országos közlelmezési hivatal elnöke a szükséghez képest korlátozhatja. A tehéntejből készült mindennemű vaj és *turó legmagasabb árát* időről-időre az országos közlelmezési hivatal elnöke fogja megállapítani. A vaj és turó szállítására kötött *szerződések érvénytelenek* ha a szerződésben kikötött vételár a most megállapítandó maximális árat meghaladja. Az aki e rendelkezések ellen vét, hat hónapig terjedő elzárással és kétezer koronáig terjedő pénzbüntetéssel büntethető.

— **Kürthy báró a tisztviselőknek nyújtandó fizetésptótlékról.** *Budapestről* jelentik: A tisztviselők szomorú, minden más osztályánál sanyarubb helyzete arra indította báró Kürthy Lajost, a Közlelmezési Hivatal elnökét, hogy teljesen eredeti és mélyreható javaslattal próbáljon könnyíteni az állami, megyei és városi tisztviselők már nem is cifra nyomorúságán. A minap valamennyi városhoz leiratot intézett, amelyben felhívja őket arra, hogy a városi földekből hasítsanak ki néhány földet konyhakertészet céljaira, nemcsak kizárólag a városi, hanem az állami és megyei tisztviselők számára is. A Közlelmezési Hivatal új akciójáról báró Kürthy Lajos a következőket mondta:

— Az eszme tulajdonképpen csak jelenlegi háborus alkalmazásában új, mert a külföldön, különösen Németországban már a *békében is sok város tisztviselői üztek kertgazdaságot* és a háborus két szűk esztendő kényszerűsége alatt ez az intézmény csak még inkább fejlődésnek indult. Én az eszmét különösen két szempontból találom megfontolásra érdemesnek. Az első szempont természetesen szigoruan materiális és abból indul ki hogy *a tisztviselők helyzete a háboru alatt hasonlithatatlanul komorabb és elviselhetetlenebb, mint a többi osztályoké.* Ugyanis mindenik osztály inkább el tudja háritani magáról a háborus drágaság nehézségeit, mint a tisztviselők akik a drágaság egész terhét elviselni kénytelenek. És sajnálatos módon éppen az elsőrendű szükségleti cikkek, s az élelmiszerek árai emelkedtek legnagyobbra. Épen azért javasoltam, hogy a városok és az állam együttesen nyujtsanak módot arra, hogy a tisztviselők családjai a legfontosabb kerti veteményeket maguk termeszhessék, ami jelentékenyen könnyítene súlyos helyzetükön. Így is lehetne jellemezni ezt az akciót: *fizetésptótlék nyersterményekben.* A pénz vásárlóerejének csökkenése folytán, manapság csak relatív java az életnek. Az általam java-